

پیام به کنگره حزب چپ

در راه مبارزه با استبداد حاکم و به منظور تعیین تکلیف قطعی با رژیم اسلامی تبهکار و جنایت‌پیشه، و رسیدن به آزادی و دموکراسی نیاز به یک آلترناتیو جمهوری دموکراتیک، لائیک و غیر متمرکز، بیش از هر زمان دیگر حس می‌شود. بدیلی که بتواند اعتماد توده‌ها را جلب کند، چشم انداز روشنی برای آینده جنبش حق‌طلبانه مردم بگشاید و خیزش اعتراضی کنونی را به یک انقلاب سیاسی برای آزادی، دموکراسی و برابری هدایت کند

پیام کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران به سومین کنگره حزب چپ ایران
(فدائیان خلق)*

پیام به کنگره سوم حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

رفقای گرامی شرکت کننده در سومین کنگره حزب چپ ایران (فدائیان خلق)؛

کنگره شما درحالی برگزار می‌شود که بیش از شش ماه از خیزش انقلابی «زن، زندگی، آزادی» می‌گذرد. خیزشی انقلابی که رهبر، ارکان و تمامیت رژیم جمهوری اسلامی را آماج خود گرفته‌است. مبارزه مردم با رژیم حاکم برای رسیدن به آزادی و دموکراسی وارد مرحله تازه‌ای شده است و رابطه مردم با حکومت و امور جامعه دیگر آنی نخواهد بود که پیش از قتل «ژینا - مهسا امینی» بود.

حزب شما، حزبی است جوان، که پنج سالی بیش از تشکیل آن نمی‌گذرد، اگر چه اعضاء این حزب از فعالین و کادرهای قدیمی نحل‌های مختلف فدائی هستند که پس از چندین سال تلاش برای تشکیل «تشکل بزرگ چپ»، که متأسفانه به ثمر نرسید، بدور هم گردآمدند و این حزب به خانواده بزرگ چپ ایران افزوده شد اما، طبعاً زمان لازم است تا حزبی تازه پا به دیدگاه نظری و برنامه‌ای روشن، انسجام تشکیلاتی و تعیین سیاسی برسد. ما در این سالها روند تحولات نظری، سیاسی و تشکیلاتی شما را دنبال می‌کردیم و شاهد ادامه آن در این کنگره سوم هستیم.

چپ ایران امروز پراکنده است و این لطمات جدی به رشد مبارزه کارگران و زحمتکشان زده و میدان را برای دیگر طبقات و اقشار جامعه، در مبارزه برای رسیدن به آزادی و دموکراسی خالی می‌گذارد. از سوی دیگر چپ ایران بسیار متنوع است و نظرات و برنامه‌های سیاسی گوناگونی را در خود دارد و تجربه تا کنون نشان داده که وحدت مجموعه این چپ حول یک برنامه سیاسی آرزویی بیش نیست. اما شکل‌گیری بلوک‌هایی از نحل‌های چپ که در ارزیابی از سیر تحولات جامعه ایران در آینده، جایگاه طبقه کارگر در این تحولات و چگونگی رسیدن به دموکراسی، به هم نزدیک هستند ممکن و لازم است.

ما به سوسیالیسم دمکراتیک باور داریم و مبارزه برای سوسیالیسم به مثابه آلترناتیو نظام سرمایه‌داری جزئی از مبارزه ما برای استقرار سوسیالیسم است. ما شرایط جامعه ایران برای استقرار سوسیالیسم بر ویرانه‌های حکومت اسلامی را ممکن نمی‌دانیم. ولی این به این معنی نیست که ما سوسیالیسم را آلترناتیو سرمایه‌داری نمی‌شناسیم. ما از همین امروز برای تحقق این آلترناتیو تلاش می‌کنیم و کلیه سیاست‌های ما در جهت رسیدن به این هدف تنظیم می‌شود. از نظر ما وظیفه بلوک چپ فرارویاندن صدای «کارگران، دیگر مزد و حقوق بگیران و اقشار پائینی جامعه» به یک آلترناتیو سیاسی است.

غلبه بر پراکندگی و همگرایی و اتحاد بین نیروهای چپ سوسیالیست، در جهت ایجاد و گسترش دموکراسی و عدالت اجتماعی و استقرار سوسیالیسم، ضرورتی است که امروزه با خیزش اعتراضی مردم در شهرهای ایران، فقدان آن بیش از هر زمان دیگری محسوس است. نیروهای چپ که طبیعتاً از جنبش توده‌ها استقبال کرده و خودشان را جزئی از آن می‌دانند، تنها از طریق همگرایی و تقویت نیروهایشان، حضور در مبارزه جاری مردم، همگامی و همراهی با آنان و مبارزه در صف مقدم، با

طرح شعارها و دیدگاه‌های چپ در مورد خواسته‌های این جنبش و همچنین دیگر مسائل سیاسی اجتماعی و اقتصادی است که می‌توانند پیوند خود با جنبش‌های اجتماعی و بویژه جنبش کارگری را توسعه داده و تحکیم کرده، به برآمد گفتمان و تقویت موقعیت چپ در جامعه و در درون ائتلاف دمکراتیک گسترده، یاری رسانند.

مهمترین مسئله برای پیشبرد یک مبارزه موثر با استبداد حاکم، تاکید بر استراتژی سیاسی سرنگونی حکومت و مرزبندی قاطع با هرگونه فرم سیاسی تلفیق دین و دولت است. تجربه چهار سال و اندی حکومت اسلامی نشان داده است که هیچ راه حلی برای رسیدن به دمکراسی در ایران جز خلاصی از این حکومت با تمامی جناح و دسته‌های آن، و از بین بردن تمامی ساختارهای حکومتی از راه سرنگونی کامل آن وجود ندارد.

یکی از نکات مهم برای ما در این مرحله از مبارزات مردم بر علیه حکومت اسلامی و رسیدن به دمکراسی و آزادی، حل مسئله ملی در ایران است. تاریخ یک صد سال اخیر ایران نشان داده است که بدون حل این مسئله و پذیرش حق تعیین سرنوشت برای ملیت‌های ایران، تحقق دمکراسی در ایران ناممکن است. "حق تعیین سرنوشت"، مقوله‌ای است با جایگاه والا در منشور حقوق بشر، متعلق به هر فرد و معتبر برای کل بشریت. این مفهوم حقوقی، هم دربرگیرنده حق شهروند است در انتخاب نحوه زیست دلخواسته‌اش، و هم ناظر بر ابراز اراده یک جمع ملی در زمینه تعیین نوع ساختار سیاسی مورد پسند آن. از انقلاب مشروطه بدین سو و با شکلگیری حکومت پهلوی، آشکارا حقوق ملیت‌های ایران زیر چکمه دولت‌های مرکزی، پهلوی و اسلامی، پایمال شده است. از نظر ما تنها راه حفظ یکپارچگی سرزمین ایران، اتحاد داوطلبانه ملیت‌های ایران در یک سیستم اداری غیر متمرکز است که بر اساس خودگردانی در بخشهای مختلف ایران سامان یابد. مناسب‌ترین شکل عدم تمرکز چیزی نیست مگر همان پدیده شناخته شده و جاافتاده فدرالیسم که البته به اندازه کشورهای دارای ساختار فدرال، برخوردار از انواع مختلف است.

در راه مبارزه با استبداد حاکم و به منظور تعیین تکلیف قطعی با رژیم اسلامی تبهکار و جنایت‌پیشه، و رسیدن به آزادی و دمکراسی نیاز به یک آلترناتیو جمهوری دموکراتیک، لائیک و غیر متمرکز، بیش از هر زمان دیگر حس می‌شود. بدیلی که بتواند اعتماد توده‌ها را جلب کند، چشم انداز روشنی برای آینده جنبش حق‌طلبانه مردم بگشاید و خیزش اعتراضی کنونی را به یک انقلاب سیاسی برای آزادی، دمکراسی و برابری هدایت کند. در این راه نیاز به ائتلاف دمکراتیک همه نیروهای چپ، دموکرات، سکولار، لائیک و ترقیخواه است. با پیشرفت جنبش، زمینه‌های مساعدی برای پایه ریزی چنین ائتلافی در داخل و خارج فراهم خواهد شد. تلاش برای شکل گیری ائتلاف دموکراتیک وسیع، از جمله الزامات گسترش و تداوم جنبش سراسری مردم محسوب می‌شود. در این زمینه در سال‌های گذشته تلاش‌هایی در خارج از کشور صورت گرفته است که ائتلاف «همبستگی برای آزادی و برابری در ایران» حاصل تلاش مشترک سازمان ما و عمده احزاب فعال و مطرح در جنبشهای ملیتهای ایران و بخشی از احزاب و سازمان‌های سیاسی اپوزیسیون سراسری می‌باشد. شما هم به سهم خود به تازگی با اعلام «همگامی» در این عرصه گام برداشته‌اید که به زعم ما می‌تواند مثبت باشد اما این تلاشها باید اکنون با توجه به جنبش جاری مردم در داخل کشور در جهت همکاری با یکدیگر بکوشند تا ابعاد وسیعتر و موثرتری به مبارزه جمهوری خواهان بدهند.

رفقای گرامی حزب چپ؛

ما مختصراً خطوط اساسی مشی سیاسی مورد نظرمان را بیان کردیم تا بلکه توانسته باشیم آن مبانی عمومی مورد نظر خود را برای همکاری و همگرایی اصولی بیان کرده باشیم و از این منظر به دستاوردهای کنگره شما بنگریم. در این چند سال گفتگوهائی بین ما و شما صورت گرفته است. اگر چه بدلیل اختلافات سیاسی هنوز به تفاهم متقابل برای همکاری مستقیم در عرصه وظائف چپ در قبال مبارزه مردم برای رسیدن به آزادی، دمکراسی و برابری نرسیده ایم، ولی بر این باوریم که روند تحولات در پهنه سیاسی ایران بالاچار موانع همکاری را از پیش پای ما برخواهد داشت. مهمترین مسئله برای ما پاسخی است که کنگره شما به چگونگی سیر روند تحولات در ایران و چه باید کرد، خواهد داد.

با آرزوی آن که کنگره سوم شما بتواند به اهدافی که در نظر دارید پاسخی در خور دهد.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۱۲ خرداد ۱۴۰۲ - ۲ ژوئن ۲۰۲۳

* طی کنگره، نام این حزب به "حزب چپ ایران" تغییر یافت.